

Babička

Na Starém Bělidle bylo lautr hovno co dělat. Bylo parné nedělní odpoledne. Pes Sultán a Tyrl leželi na zápraží a líně si lízali kulky mlaskajíce při tom. Kohout jebal slepici až z ní lítalo přetí. „Skoč pro to pírko Barunko, víš že dobrá hospodyně pro pírko i přes plot skočí“, řekla babička a kopla Barunku do prdele nohou starou, bosou a vetchou, až Barunce chudince vylétla nudle z nosu jako námořnické lano. „Já se na to pírko vyseru!“ pravila Barunka a poškrábala se na prdeli. „To se nesluší“ povídá Vilímek a praštil babičku cihlou do hlavy. Babička vyskočila jako zajíc střelený brokovnicí.

Pan Prošek seděl v pokoji, velkým horkem se mu pařili koule. Otevřel tedy okno, aby mu aspoň trochu vál vánek do prdele. V tom u splavu začala ječet Viktorka. „Co ta kurva dnes tolik ječí?“, ptal se pan Prošek. „Inu to víte“, povídá moudře babička, „Když ji svrbí, je to horší než podebraná pata“. Pan Prošek zahučel cosi o prdeli a zlostí přirazil okno, protože se mu na špičku vocasu posadila moucha.

Najednou zahučel kočár – do myslivny přijela komtesa. „Smím vám políbit ruku?“, ptal se pan Prošek. „Políbite mně třeba prdel“ s úsměvem odpověděla komtesa. „Nechtěla byste trochu medu?“, starala se babička. „Na to se vám vyseru, ale chcala bych jak koroptev“ odpověděla komtesa a přívětivě se usmála.

Po svačině se rozhodli, že půjdou do zámku navštívit paní kněžnu. „Půjdeme do zámku“ těšily se děti. „Do prdele půjdete a ne do zámku, ještě byste se tam přežraly a posraly jako posledně“ povídá babička. Ale děti ještě chvíli babičku přemlouvaly, aby je vzala s sebou a za chvíli si to všichni srali k zámku. Babička šla, co krok to prd. „Přišlo na mě kyselo“, povzdechla si, „ještě bych se tam posrala“. Vilímek si myslel jaká by to byla sranda, kdyby paní kněžna šlápla do hovna.

Přisrali si to na zámek, právě když komorník šoustal komornou. „Člověk si nemůže ani pořádně zamrdat pro tu pakáž“, řekl komorník, a otevřel jim. Na zámku si všechno pořádně prohlédli a Vilímek obdivoval sošku amorka. „Polož to“ povídá babička „Víš že máš olšové ruce“. Ale sotva to dořekla amorek byl na sračku. Všichni se dali honem do slepování. Babička chtěla právě přilepit čuráčka, když v tom přišla paní kněžna a povídá: „Ten kousíček přijde přilepit směrem dolů a ne nahoru“. Chvíli se o tom s babičkou dohadovala, až to babičku nasralo a povídá: „Paní kněžno, já viděla něco čuráků a všechny byly nahoru!“ Paní kněžna smutně odstoupila k oknu a vzdychla si: „šťastná to žena“.

Když se s kněžnou rozloučili, srali si to domů. Jen komorník za nimi křičel: „Ještě mně sem jednou přijďte a nakopu vám do prdele!“ a prásknul dveřmi. Babička se lekla a posrala se. Vilímek měl radost, že to babičce vyšlo. A nedělní odpoledne na Starém Bělidle bylo v prdeli.

Scénář

1. Staré bělidlo, psi Sultán a tyl. kohout jebe slepici a lítá z ní peří. **čas 18s**
2. Barunka má skočit pro pírko a babička ji kopne do prdele a jí vyletí nudle z nosu **čas 41s**
3. Barunka vstane a dá babičce najevo že se na to vysere a poškrábe se na prdeli **čas 47s**
4. Vilímek udělá ne ne, ne a praští babičku cihlou do hlavy, babičky vyskočí **čas 59s**
5. Pan Prošek sedí na židli, prohrábne si koule a otevře okno **čas 1:12**
6. Začne ječet Viktorka, vlezte tam babička kecá a pan Prošek zabouchne okno **čas 1:43**
7. Přijede komtesa na koloběžce, Prošek ji chce políbit ruku ale kněžna si ukáže na prdel **čas 1:58**
8. Babička ji cpe med, ale kněžna ale jako že chce chat a usměje se **čas 2:13**
9. Svačina, rozhodnou se, že navštíví paní kněžnu na zámku. Děti se radují, l babička je ale schladí ale nakonec je překecána a de se **čas 2:42**
10. babička co krok to prd, a mele o kyselu, Vilímek dělá kněžnu jak šlape do hovna **čas 3:05**
11. Dolezou k zámku a komorník šoustá komornou, je nasranej zahrozí jim ale otevře **čas 3:21**
12. Na zámku se na vše čumí a Vilímek obdivuje sochu amorka, babička ať ji položí, ale už mu spadne **čas 3:39**
13. Všichni slepují, babička chce přilepit ptáka, ale přileze kněžna a hádají se jak má být. **čas 3:58**
14. Babička se nasere a ukáže jí že všechny byly nahoru **čas 4:09**
15. Kněžna odstoupí k oknu a vzdychne, šťastná to žena **čas 4:20**
16. Loučí se s kněžnou a jdou domů, komorník za nimi mává pěstí, bouchne dveřmi **čas 4:35**
17. Babička se lekne a posere se, Vilímek vesele skáče kolem sračky a nedělní odpoledne je v prdeli.

Postavy

- o **Babička** - _____
- o **Pan Prošek** - _____
- o **Barunka** - _____
- o **Vilímek** - _____
- o **Komtesa** - _____
- o **Komorník** - _____
- o **Paní Kněžna** - _____

Legenda

- o Tuční jsou potřební skoro ve všech scénách
- o Postavy označené stejnou barvou hraje jeden člověk

Poznámky

- o Minimální počet herců je 4 a maximální hafo.
- o Psi si nebudou lízat kulky a Proškovi na ptákovi nebude sedět moucha
- o Babička a Barunka budou mít na hlavách šátky
- o Všechny další poznámky jsou vítány!

1. Na starém bělidle bylo lautr hovno co dělat, bylo parné nedělní odpoledne. Pes Sultán a Tyl leželi na zápraží a líně si lízali kulky mlaskající při tom. **0:15**
2. Kohout jebal slepici až s ní lítalo pěří. **0:04**
3. „Skoč pro to píрко Barunko, víš že dobrá hospodyně pro píрко i přes plot skočí“ řekla babička a kopla Barunku do prdele nohou starou, bosou, vetchou, až Barunce chudince vylétla nudle z nosu jako námořnické lano. **0:21**
4. „Já se na to píрко vyseru!“ pravila Barunka a poškrábala se na prdeli. **0:06**
5. „To se nesluší“ povídá Vilímek a praštil babičku cihlou do hlavy. Babička vyskočila jako zajíc střelený brokovnicí. **0:12**
6. Pan Prošek seděl v pokoji, velkým horkem se mu pařili koule. Otevřel tedy okno aby mu aspoň trochu váł vánek do prdele. **0:13**
7. V tom u splavu začala ječet Viktorka. **0:03**
8. „Co ta kurva dnes tolik ječí?“ ptal se pan Prošek. „Inu to víte“, povídá moudře babička, „Když ji svrbí je to horší než podebraná pata“. Pan Prošek zahučel cosi o prdeli a zlostí přirazil okno, protože se mu na špičku vocasu posadila moucha. **0:25**
9. Najednou zahučel kočár – do myslivny přijela komtesa. **0:06**
10. „Smím vám políbit ruku?“ Ptal se pan Prošek. „Polibte mně třeba prdel“ s úsměvem odpověděla komtesa. „Nechtěla byste trochu medu?“ Starala se babička. „Na to se vám vyseru, ale chcala bych jak koroptev“ odpověděla komtesa a přívětivě se usmála. **0:24**
11. Po svačině se rozhodli, že půjdou do zámku navštívit paní kněžnu. „Půjdeme do zámku“ těšily se děti. „Do prdele půjdete a ne do zámku, ještě byste se tam přežraly a posraly jako posledně“ povídá babička. Ale děti ještě chvíli babičku přemlouvaly, aby je vzala s sebou a za chvíli si to všichni srali k zámku. **0:30**
12. Babička šla, co krok to prd. „Přišlo na mě kyselo“ povzdechla si „ještě bych se tam posrala“ Vilímek si myslil jaká by to byla sranda, kdyby paní kněžna šlápla do hovna. **0:21**
13. Přisrali si to na zámek, právě když komorník šoustal komornou. „Člověk si nemůže ani pořádně zamrdat pro tu pakáž“ řekl komorník, a otevřel jim. **0:16**
14. Na zámku si všechno pořádně prohlédli a Vilímek obdivoval sošku amorka. „Polož to“ povídá babička „Víš že máš olšové ruce“. Ale sotva to dořekla amorek byl na sračku. **0:18**
15. Všichni se dali honem do slepování. **0:04**
16. Babička chtěla právě přilepit čuráčka, když v tom přišla paní kněžna a povídá: „Ten kousíček přijde přilepit směrem dolů a ne nahoru“. Chvíli se o tom s babičkou dohadovala, až to babičku nasralo a povídá: „Paní kněžno, já viděla už něco čuráků a všechny byly nahoru!“ **0:25**
17. Paní kněžna smutně odstoupila k oknu a vzdychla si: „šťastná to žena“. **0:10**
18. Když se s kněžnou rozloučili, srali si to domů. Jen komorník za nimi křičel: „Ještě mně sem jednou přijďte a nakopu vám do prdele!“ a prásknul dveřmi. Babička se lekla a posrala se. Vilímek měl radost že to babičce vyšlo. A nedělní odpoledne na starém bělidle bylo v prdeli. **0:48**

Celkem 301 sec, což je 5 min.